

Sygn. akt IX Ka 352/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Sójka (spr.)

Sędziowie: SSO Zbigniew Karamara

SSO Andrzej Ślusarczyk

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Hojnowskiego

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2014 roku

sprawy **T. K. (1)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 157 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Skarżysku Kamiennej

z dnia 7 stycznia 2014 roku sygn. akt II K 515/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w tym tylko zakresie, że z opisu czynu przypisanego oskarżonemu T. K. (1) eliminuje stwierdzenie „o spowodowaniu u pokrzywdzonego K. W. obrażeń ciała w postaci podbiegnięcia krwawego w okolicy czołowej”;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. D. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia związanego z zastępstwem procesowym oskarżycielki posiłkowej I. W. w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza od oskarżonego T. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 716,60 (siedemset szesnaście 60/100) złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IX Ka 352/14

UZASADNIENIE

T. K. (1) oskarżony został o to, że:

23 maja 2013r. w (...) – K. uderzeniem kijem bilardowym w twarz K. W., spowodował mu skutkujące rozstrojem zdrowia powyżej 7 dni obrażenia ciała w postaci rany tłuczonej wargi górnej i dolnej z rozległymi podbiegnięciami dziąseł, wybicciem obu jedynek i dwójki lewej zębów żuchwy i złamaniem koron obu jedynek i dwójki lewej zębów szczęki, podbiegnięcia krwawego okolicy czołowej,

tj. o przestępstwo z art. 157 § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 7 stycznia 2014r. w sprawie sygn. akt II K 515/13 Sąd Rejonowy w Skarżysku-Kamiennej orzekł:

I. oskarżonego T. K. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 157 § 1 kk ustalając jednak, że opisane w zarzucie obrażenia skutkowały u K. W. naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni i na podstawie art. 157 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 24.05.2013r. do dnia 29.05.2013r.;

III. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. D. kwotę 723,24 złote tytułem wynagrodzenia za wykonywanie czynności pełnomocnika z urzędu oskarżycielki posiłkowej;

IV. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 510,00 złotych tytułem 1/3 kosztów sądowych, w tym 60 złotych tytułem 1/3 opłaty, zwalniając go w pozostałej części od tych kosztów.

Wyrok ten w części orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego zaskarżył jego obrońca i na podstawie art. 438 pkt 4 kpk wyrokowi temu zarzucił:

1. wymierzenie oskarżonemu rażąco niewspółmiernie surowej kary pozbawienia wolności, bez uwzględnienia okoliczności przedmiotowych i podmiotowych oraz bez uwzględnienia pozytywnej prognozy kryminologicznej, co łącznie dawało podstawy do warunkowego zawieszenia wymierzonej oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności.

Mając na uwadze powyższy zarzut obrońca oskarżonego wnosił o zmianę wyroku poprzez:

- wyeliminowanie z opisu czynu obrażenia w postaci podbiegnięcia krwawego okolicy czołowej ,
- warunkowe zawieszenie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na okres 4 lat.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego, o ile podnosi zarzut rażącej niewspółmierności (surowości) wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności i zmierza do złagodzenia tej kary poprzez warunkowe zawieszenie jej wykonania nie zasługuje na uwzględnienie.

Słuszny jest natomiast wniosek apelacji o zmianę wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu przypisanego oskarżonemu stwierdzenia, że swoim zachowaniem spowodował u pokrzywdzonego K. W. także obrażenia ciała w postaci podbiegnięcia krwawego okolicy czołowej .

Sąd orzekający w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku przyznaje, że jego uwadze umknęła konieczność wyeliminowania z opisanego w zarzucie aktu oskarżenia tegoż obrażenia ciała w sytuacji gdy bezspornym jest, iż od uderzenia kijem bilardowym pokrzywdzony doznał jedynie pozostałych opisanych tam obrażeń ciała. Brak było podstaw do przyjęcia, że to samo uderzenie spowodowało także podbiegnięcia krwawe okolicy czołowej. Mogło ono powstać w innych okolicznościach, a jego powstania nie można w świetle zebranych dowodów łączyć z zachowaniem oskarżonego.

Opisana zmiana wyroku mająca w istocie „kosmetyczny” charakter nie ma żadnego wpływu na treść wyroku tak w zakresie stopnia winy oskarżonego jak i w konsekwencji tego na wymiar kary.

Jak już wspomniani powyżej orzeczonej wobec oskarżonego kary 1 roku pozbawienia wolności nie razi swoją surowością w rozumieniu przepisu art. 438 pkt 4 kpk.

Apelacja obrońcy oskarżonego w tym zakresie jest bardzo lakoniczna i w zasadzie nie zawiera żadnych argumentów, które mogłyby dawać podstawę do zakwestionowania stanowiska Sądu orzekającego z którego wynika iż wobec oskarżonego T. K. (1) brak jest tzw. „pozytywnej prognozy kryminologicznej”, a więc prognozy która dawałaby

podstawę do przyjęcia, że dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa, wystarczająca byłaby kara pozbawiania wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (art. 69 § 1 kk).

Nie można zgodzić się z twierdzeniem apelacji, że działanie oskarżonego było w jakimkolwiek stopniu usprawiedliwione. Nie ma bowiem żadnych podstaw do przyjęcia, że to pokrzywdzony K. W. był sprawcą ataku na oskarżonego i jego kolegę w dniu 17 marca 2013r. Nawet gdyby przyjąć, że w istocie tak było to zachowanie oskarżonego miałooby charakter odwetowy i zasługiwałoby na negatywną ocenę. Żadnych pozytywnych następstw nie można również upatrywać w tym, że oskarżony tylko jeden raz uderzył pokrzywdzonego skoro to jednorazowe uderzenie zadane było kijem bilardowym w okolice twarzy i spowodowało tak dotkliwe uszkodzenia ciała jak opisane w ustaleniach faktycznych Sądu orzekającego.

Podniesiona powyżej kwestia miała znaczenie przede wszystkim przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy oskarżonego, mniejsze znaczenie ma natomiast przy ocenie prognozy co do dalszego postępowania oskarżonego.

Wbrew twierdzeniu obrońcy Sąd Rejonowy słusznie uznał, że stopień demoralizacji T. K. (2) jest stosunkowo duży. Sąd swoje stanowisko w tym zakresie trafnie uzasadnił i nie ma potrzeby powoływania się tutaj dodatkowo na wywiad kuratora sądowego, co sugeruje apelacja.

Wystarczająco i wyczerpująco Sąd orzekający uzasadnił dlaczego wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności i Sąd apelacyjny argumentację tą w pełni akceptuje. W szczególności podkreślić należy, że o braku pozytywnej prognozy wobec oskarżonego świadczą dotychczasowe wyroki orzeczone wobec niego, w których oskarżony skazany był na kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, a mimo tego nie zmienił swojego zachowania wchodząc kolejny raz w konflikt z prawem. Nie ma tutaj żadnego znaczenia okoliczność, że poprzednio karany był za przestępstwa innego rodzaju niż obecnie mu przypisane. Podkreślić należy, że Sąd ocenia tutaj przede wszystkim dotychczasowy sposób życia oskarżonego, a ten w świetle jego danych o karalności jest wyjątkowo negatywny.

Reasumując powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk zaskarżony wyrok utrzymał w mocy co do rozstrzygnięcia o karze zmieniając go jedynie w takim zakresie jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach sądowych za II instancję oparte zostało na przepisie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk.

SSO Zbigniew Karamara SSO Krzysztof Sójka SSO Andrzej Ślusarczyk